

2012.g.

janvāris

62. gads Nr.1

UZ PRAVIEŠU PLECIEM

Notīks pēdējās dienās, saka Dievs, Es izliešu no Sava Gara pār visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas pravietos, un jūsu jaunekļi redzēs parādības, un jūsu sirmgalvji sapņos sapņus. Un arī pār Saviem kalpiem un Savām kalponēm Es tanīs dienās izliešu no Sava Gara, un tie pravietos. (Ap. d. 2:16-18)

Ir lietas, par kurām esam pieraduši domāt, ka tās ir mūžīgas: debesis, kalni, jūras ... tās pastāv pasaulē tikpat ilgi, cik pastāv šī pasaule pati. Tām līdzās ir netaustāmas esības, par kurām tāpat domājam kā par mūžīgām: māksla, mūzika, dzeja ...

Un mazliet savādi kļūst iedomājoties, ka ir cilvēki, kuri nodzīvojuši pusi šādas mūžības. Piemēram, latviešu drukātai dzejai ir mazliet pāri par 200 gadiem – šis gadu skaitlis attiecināms ne tikai uz dzejnieku vīriešu daiļradi, bet arī dzejniecēm sievietēm. Pirmie latvietes sacerēti dzejoļi tika publicēti 1809. gadā izdotajā krājumā «Kristīgās dziesmas, Vidzemes baznīcās un mājās dziedamas». Trīs dziesmām tekstu autore bija Bormaņu Anna, kurai publicēšanas laikā palika 24 gadi. Tai pašā krājumā iekļautas arī Neredzīgā Indriķa dziesmas.

Latviešu dzejai ir 200 gadi. Elza Ķezbere piedzīvoja pusi šā mūža un viņas dzīvē, tāpat kā daiļradē, atbalsojās mūžīgie jautājumi par mākslu un tās jēgu, par to – kas ir dzejnieks un kāda viņa nozīme pasaulē. Nav jau brīnums – ja mūžs ir bijis ar mūžības ilguma fenomenu samērojams, tad arī ar citām tās izpausmēm jāsaduras gribot, vai negribot.

Atbildēt uz jautājumu: Kas ir dzejnieks? – ļausim franču poētam *Arthur Rimbaud (1854-1891)*:

dzejnieks veido sevī iztēles spēju, ilgstoši, neierobežoti un sistemātiski dezorganizējot visas savas maņas. Tā ir visa veida mīlestība, ciešanas un trakums; viņš izmeklē sevi, attīra sevī visas indes, saglabājot to ekstraktus. Tās ir neizsakāmas mokas, kurās vajadzīga vislielākā ticība, pārcilvēcisks spēks, kurās viņš kļūst uzreiz visi cilvēki: visnozēlojamākais cietējs, vislielākais noziedznieks un izcilākais zinātnieks! Jo viņš atklāj Nezināmo! Tas

tāpēc, ka viņš ir attīstījis savu jau iepriekš bagāto dvēseli, lielākā mērā kā jebkurš cits! Viņš ir sasniedzis nezināmo, un, ja, zaudējot prātu, tas galu galā zaudē arī spēju izprast savas vīzijas, tas nekas – jo viņš vismaz tās ir redzējis! Tas nekas, ka ekstāzes lidojumā caur nedzirdētām un vārdā nenosauktām parādībām, viņš pats tiek iznīcināts: nāks citi šausmu strādnieki; tie iesāks pie apvāršņiem, pie kuriem kritis pēdējais no viņiem.

Par to, kas lika pamatus Elzas Ķezberes dvēseles bagātībai un nosprauda tās attīstības virzienu, mazliet pastāsta viņa pati dzejolī „VECMĀMIŅA” -

*Daiļi iesietu de Lilu / Redzu, - Mūsē, Lamartinu,
Sērīgo Leforgu Žilu. / Dzeju daudz no viņiem zinu
Vecmāmiņa tās man reizi / Lika mācīties no galvas,*

Minēto autoru dzejas zināšana ir neapšaubāmi elitāras izglītības pazīme, vidusmēram pietiek ar *Alain de Lille (1128 – 1202)* citāta: „*Ne viss ir zelts, kas spīd*”, - ieskaitīšanu tautas gudrību pūrā.

Var minēt, ka dzejnieces traģiskā ienākšana šai pasaulē (viņas māte mirst dzemdībās) ir dzinulis, kas liek tai apjaust ideālas, no šīs realitātes atdalītās, pasaules esamību. Pasaules, kurā māte lasa pasaku pirms aizmigšanas, kurā var rakstīt vēstules Pēram Gintam un saņemt atbildes no viņa, kurā Mazā Dāma – *gluži melnā* – ar pūpolzaru rokā iet meklēt Peleāsu. Dzejnieks iedvesmu var rast notikumos un emocijās, kā patiesās, tā izdomātās. Kā Aspazija savā lugā „Sidraba šķidrants”, runājot par mākslinieka vietu dzīvē, saka:

*Mūža gaisma tam tik mirdz / Kam no dzīves šķirta sirds
Dievu ugunīs tam kvēlot / Dzīvi nedzīvot, bet tēlot.*

Tā arī Elza Ķezbere savas poēzijas piepildījumu

spēj rast izdomas pasaulē – klusās dzīrēs ar maldu:

Bīķeri no zelta veca / Pielej nakts ar vīnu saldu.

Vientulība dzied aiz pleca, / Saskandinu es ar maldu.

*Dzeram, pieminām un smaidām / Zvaigznes gaiši pāri staro –
Ne ko ilgojam, ne gaidām. – / Vīns tik saldi kausā garo...*

Bet būtu kļūda domāt, ka viņas poēzija sakņojas sapņu un fantāziju pasaulē, iedvesmu viņa gūst realitātē, lietās, kas ir visapkārt, to būtībā:

Andreoli majolica / Pretī vizēja kad zilgi,

Toreiz manim neapnika / Raudzīties tai stundām ilgi.

Ķezberes dzeju lasot rodas vēlme ieskatīties kādā skaidrojošā izdevumā – lai uzzinātu, ka, piemēram, majolika ir ar emalju klāta, dekorēta keramika, un Andreoli bija izcilākais šī veida trauku izgatavotājs Renesanses laikmetā. Ielūkošanās tā paša laikmeta domātāju ieskatos ir nepārvērtējams palīgs, lai izprastu Ķezberes dzejas attīstību pārdzīvojumos, cauri kuriem tai jāiziet.

Senatnes domātāji saskatīja trīs realitātes pakāpes: Dievs, matērijas un ideja. Atšķirībā no mūsu utilitārajiem laikiem, kad par īstu uzskata tikai to, ko var ar roku apčamdīt, lai pēc tam bāztu mutē apēšanai, toreiz augstākā realitāte bija Dievs. Matēriju Dievs radīja no nekā un tā ir zemākais elements, kas, tikai savienota ar idejām, veido ar maņām apzināmo pasauli. Idejas ir priekšstati, caur kuriem pasaule kopš mūžības bijusi klātesoša Dievišķajā apziņā; tās ir mūžīgas, bet ne vienādi mūžīgas ar Dievu. Kopš mūžības pirmslaikiem Dievam bija priekšstats par to, kādu viņš radīs šo pasauli, bet cilvēkam nav tieša ieskata šai Idejā. Viņš var novērot tikai to īsus uzplaiksnījumus laikā, kad ideja savienojoties ar matēriju rada Formu.

Ieskatu par Formu iegūst uzdodot jautājumu: „*Kas tas ir?*” – piemēram: „*Kas ir krēsls?*” Visātrākā atbilde: „*Kaut kas ar četrām kājām, uz kā var sēdēt*”. Bet ir krēsli ar trim kājām, un pat vienu kāju, arī sēdēt var pat uz palodzes (un tādēļ tā nekļūs par krēslu), un muzejos ir krēsli uz kuriem nekādā gadījumā nedrīkst sēdēt (un tādēļ tie nekļūst sliktāki, taisni otrādi - tie ir īpaši izcili krēsli). Ejot šim jautājumam līdz, ātrāk vai vēlāk nāksies atzīt, ka kaut kur ir kāda pamatideja par Krēslu, kas iemiesojas sakaroties ar matēriju, bet mēs redzam šīs iemiesošanās dažādas formas, konkretizētas noteiktā, mums pieejamā laikā. Vēl viena iespēja, kā izprast nojēgumu Forma, ir iedomāties uz tāfeles uzzīmētu trīsstūri. Patiesībā jau tas nav trīsstūris – tie ir plaknē nevienmērīgi izsmērēti krīta putekļi. Trīsstūris ir daudzstūris ar trīs malām – pazīstot šo Formu, to iespējams ieraudzīt arī uz tāfeles zīmējumā, ko radījis kāds, kurš vēlējies to aplūkot. Trīsstūra Ideja ir pilnīga un nemainīga, lai arī cik šķībi tas kuru reizi tiek uzzīmēts, bet laiks, kad tā izpaužas Formā, pieder nevis Idejai, bet skatītājam, pēc kura grības Forma ir tapusi.

Elza Ķezbere ir aizrautīga formu aplūkotāja, tajās iedziļinoties viņa tuvojas Dieva Prātam – Idejām par esamību. Mīļākā vieta kur kavēties ir – VITRĪNE:

Meissenes porcelāns jauks, / Reljefiem greznota glāze,

Sudrabā kristalla trauks, / Burvīga ķīniešu vāze.

Jaukti te laiki un stils. / Vitrīne apstāties liek.

Rožains un zeltains, un zils / Viņā viss raugoties tiek.

Vitrīnas ir dažādas, pie vienas ir rodama brīnišķā iespēja pieskarties dažādu iepriekšējo laikmetu formas meklējumiem: PIE ANTIKVĀRA

Pie antikvāra vecpilsētā / Es mīlu kavēties ik dien'.

Tur draugu pulkā izmeklētā / Man sirdi daiļums saista vien.

Citā var ielūkoties izsmalcinātības ekstāzē:

SĀRTA KARAFE AR ZELTA ZĪMĒJUMU

Šai dienā nava manim miera, / Bet sirdī satraukums tik jauks,

Jo bulvāri pie juveliera, / Man zināms ir sārts kristalltrauks.

Šai karafe ar rožu krāsu. / Kam burvīgs zelta zīmējums,

Es jūtu tūkstots vīna lāsu, / Un katrā salds tai noreibums.

Pie vitrīnas es ielā eju, / Kur karafe man sārti mirdz,

Un izsapņoju mazu dzeju, / Ko šovakar tev dziedu, sirds.

Lietas aizved notikumu un jūtu pasaulē, tās ļauj izdzīvot senus likteņus, izbaudīt reiz virmojušu kaisli:

KAMEJA

Šo kameju, ko dāvinājis / Lēdijai Emmi Nelsons pats,

Pie antikvāra ievērojis / Un mīl bez gala sen mans skats.

Tur skaidri redzu viņas seju. - / Tik trausls liekas profils smalks.

Ikviens, kas sirdī nesīs dzeju, / Šī dailes atspīduma alks.

Sen pagājusī mīla staro / No kamejas un skurbi garo.

Bet liktenis dzejnieci izrauj no Formu pasaules un iegūž ciešanu un sāpju dziļēs. Sāpes un pazemojumi ko piedzīvo cits, kļūst par viņas skaudrāko realitāti, tai Grūtā Naktī, ko dzejniece pavada Gulbenes stacijā 1941. gadā no 14. uz 15. jūniju. Vienā no ešelonos sakārtotajiem, aizrestotajiem vagoniem ir ieslodzīts viņas vīrs. Pēc trīs naktīm ešelonā sakustēsies un dosies uz austrumiem ... rudenī ieslodzītie sasniegs sava Inferno dziļumus, kur vienā aplī pār tiem saslēgsies varmācība, meli un nodevība. Viņas vīrs ieslodzījumu izcieta tundra aiz Polārā loka – Noriļskā.

Dzejniecei dodoties Parnasa kalnā, būs neizbēgami jāstapoz izmisums un sāpes – tās aizpildīs vietu, kur pavisam nesen ziedēja mīlestība. Uz Parnasa kalna augot mazi balti ziedi – to tundra satopamajiem līdziniekiem ir dots nosaukums *Parnassia palustris* – Parnasa zāle, bet tautā tos sauc par Purva zvaigznēm. Kad tie uzzied, tundra izskatoties ļoti skaisti – un Purva zvaigznēs, caur sava vīra acīm skatītās, cerību rod dzejniece.

Ir cerība uz brīnumu, viņa atsaucas uz Ziemas-svētkiem – tā kļūst par nakti kurā viņas abas meitiņas ir ciemojušās pie Dieva un lūgušas pēc tēta atgriešanās.

Bet brīnums nenotiek – sāpju ceļi ir jāizstaigā līdz galam: IR ATKAL ZIEMASSVĒTKI

Ir atkal Ziemassvētki, / Aiz rūtīm klusi snieg.

Tā liekas: līdz pat sirdij / Būs sniegos jāiestieg.

Tā liekas - visas bēdas / Šīs pārslas atņemt spēs;

Šķiet - ceļā puteņainā / Vēl satiksīties mēs.

Ir atkal Ziemassvētki. / Kur esi šovakar?

Aiz tuksnešiem un tundrām / Sirds just vai svētkus var?

Es pieminu, kā bijis. / Sens gaišums acis spīd.

Tā liekas-Tava roka / Vēl man pār matiem slīd.

Ir atkal Ziemassvētki. / Aiz rūtīm klusi snieg un snieg.

Es ceļos - es jau eju - / Ir sniegos jāiestieg.

Viņai ir jāizstaigā sava dzīvesbiedra sāpju ceļi, kopā ar to jāmostas ledus aukstā barakā, lai sniegpukenī dotos vergu darbā. Par dzejnieces patvērumu kļūst jautājums: „Vai tas pazust var, ko mīlē?” Viņa pieliek visus dvēseles spēkus, lai atrastu noraidošu atbildi ... un šķiet, ka tieši dzimtenē palikusī ligzda, tur kvēlojošā mīlestība ir brīnums, kurš ļauj dažiem no ieslodzītajiem izglābties.

Tam apstiprinājumu var rast viņu atmiņās par pārdzīvoto, kurām par piemēru šeit kalpo mazliet pārveidotas Valentīna Jākobsona rindas no stāsta «Brokastis Ziemeļos» (tā ritējums aizsākas Ziemassvētkos):

Ieslodzījumā viņus uztur vienvienīga doma, viena cieša apņemšanās — jāpanes visas grūtības, jāpārcieš visi spaidi, jāpārvar visi šķēršļi, katrā ziņā ir jātiek atpakaļ dzimtenē. Katram putnam sava ligzda ir mīļa. Ir jāatgriežas Latvijā. Viņiem Latvija ir jāredz un Latvijas zeme jāapmīlo. Lai tur vai kas. Tā notiks, un tā būs, tam tic nešaubīgi. Citādi viņi te neplēstos. Kur putns ligzdu taisījis, tur tam jātup.

Spalgi saltā, lauskotā ziemas naktī, kad viss dzīvāis ir pierimis un sastindzis kluss, kad ne vēsma nevēsmo, kad pāri sniegājiem zvīļaina lāktī ziemeļblāzma, — tie piemin Latviju.

Agrā rūtā, kad viesuļvētra elsodama un vaimanādama joņo pa klajumiem, kad viesulis bez prāta un apdoma triec sniegu no malas uz malu, kad tas sagriež un savērpj zemi kopā ar debesīm un iepurina barakas sniegā līdz jumtam, — tie piemin Latviju.

Spožā pavasara dienā, kad visaplīk ar joni kūst sniegs un strauji saplok kupenas, kad tuvu un tālu

žurkstēdamas tek dzidras urdzītes, žurdz tērces un čalina strauti, kad urdaviņas malā starp gludu, spīdīgu, saltu ledus krāvumu un krauju sniega vālu uz sprīdi šaura zemes melnuma uzdīgst un pēc dažām dienām skubīgi uzdzied maza, skaista, pārgalvīga puķe, — tie piemin Latviju.

Viendienas vasarā, kad saule debess plašumā nenorietot met apli pēc apļa, kad cilvēkam uz viena vaiga vēl turas ziemas stingums, bet otrs jau samana rudens salto dvesumu, — tie piemin Latviju.

Viendienas vasarā, kad saule debess plašumā nenorietot met apli pēc apļa, kad cilvēkam uz viena vaiga vēl turas ziemas stingums, bet otrs jau samana rudens salto dvesumu, — tie piemin Latviju.

Elzai Ķezberei ir jānokāpj vēl saltākos sāpju dziļumos – līdz atziņai, ka kaut esi cilvēku ar savu mīlestību izglābusi, nevari būt tam blakus. Pāiet pusmūžs, līdz viņa atkal varēs sarunāties ar savu vīru – un tam par lieciniekiem kļūst visa Latvija. Trešās Atmodas sākumos televīzijā bija redzams sižets, filmēts divās dažādās vietās – Elza Ķezbere bija savā Bruklinas dzīvoklī un viņas vīrs Osvalds - Rīgas televīzijas studijā. Tika rasta iespēja telefonsarunai – un Latvija ar airturētu elpu sekoja līdz šai atkalsatikšanai. Kā uz Elzas nedrošo: „Hallo!” - viņas vīrs teica: „Elziņ, Tev ir izmainījusies balss!” Tas bija kā visas izmociņas un pa pasauli izmētātās latviešu tautas atkal sastapšanās.

Bija gan jādomā arī par dzejnieka likteni – visus savus pārdzīvojumus nolikt cilvēku priekšā, savu mīlestību, prieku, sāpes un izmisumu izdzīvot visu acu priekšā, ar sirdi kā uz plaukstu ...

Tais pašos senlaikos, kuru realitātes priekšstatos ielūkojamies, katedrāļu vitrāžu logos Vecās Derības praviešus mēdza attēlot kā milžus – uz viņu pleciem bija pakāpušies Jaunās Derības apustuļi, kuri, kaut daudz mazāki augumā esot, varēja redzēt tālāk nekā senie gara milži – jo bija pacelti uz to pleciem.

Arī mēs esam ieguvuši tālāku un dziļāku ieskatu lietu, to formu un ideju pasaulē, kaislību un sāpju apvāršņos, jo drīkstam pakāpties uz gara milzes – Elzas Ķezberes pleciem.

māc. Juris Saivars (Elzu Ķezberi atceroties)

2011. gada ALA pamatskolas pārbaudījumi

Pārbaudījumu rakstīja 53 astotās un septītās klases skolnieki no deviņām pamatskolām ASV. Pārbaudījumu rakstīja maijā, bet rezultātus izziņojām Valsts Svētkos, kur katrā latviešu centrā sekmīgos skolniekus apsveica ar ALA atzinības rakstu.

Pārbaudījums sastāv no deviņām nodaļām, kas atspoguļo mācību vielu ALA mācību programmā. Toties, tādēļ, ka ne visas skolas ir draudzes skolas, un līdz ar to nepasniedz Ticības mācību, šī priekšmeta veiksmīgākos skolniekus apsveicam atsevišķi, bet ticības mācības atzīme netika iekopota kopējā pārbaudījuma rezultātu punktskaitā.

Kur divi vai vairāki daļa vienu vietu, parādās visi vārdi, lai pēc iespējas vairāk skolnieku iegūtu atzinību, izjustu lepnumu par sasniegto un - cerams, ka tas katram dos ieganstu turpināt savu latvisko izglītību.

Apsveicam visus pārbaudījuma rakstītājus, laureātus, skolnieku skolotājas un vecākus, jo visi, kas savā ģimenē izgājuši latviešu skolu pilno programmu skaidri zin, cik laika, piepūles un dedzības prasa latviešu skolas mācības un mājas darbi, pa virsu tā jau pilnai amerikāņu skolas programmai!

Rezultāti visa pārbaudījuma apmērā: 1.: Māra Giga (Nudzersijas skola), 2.: Oto Svenķis (Losandželosa) un Aris Putenis (NJ), 3.: Aija Zamura (Bronksa), „Teicamā“ vietā: Adele Nagaine (Losas); Laila Lapiņa (Salas); Kārlis Kancāns (NJ); Madelēna Miniāte (Salas); Eva Pildegoviča un Laura Kēlere (VasDC); Laila Reimane un Kaija Staško (Losas).

Sekojošā informācija sakopoti rezultāti pa nodaļām, bet uzrādot tikai mūsu Nujorkas skolu skolnieku rezultātus. Pilnais pārskats lasāms decembra laikraksta LAIKS numurā.

Ticības mācība: 1.: Māra Giga (NJ) un Madelēna Miniāte (Salas), 2.: Annique Goldschmidt: (Salas), 3.:

Aris Putenis (NJ), „Teicamā“ vietā : Kārlis Kancāns un Nils Veidis (NJ), Krista Lediņa (Sala), Aija Zamura (Bronksa).

Literatūras nodaļā: 1.: Māra Giga, 2.: Aris Putenis, „Teicami“: Laila Lapiņa un Annique Goldschmidt (Sala), Aija Zamura

Domraksts: 1.: Māra Giga un Aris Putenis, 2.: Jēkabs Hayes (NJ), 3.: Madelēna Miniāte, Kalvis Roze (NJ), „Teicami“: Laila Lapiņa, Aija Zamura

„Dzīves ziņas“ nodaļā: 1.: Madelēna Miniāte, 2.: Māra Giga, Jēkabs Hayes, Kārlis Kancāns, 3.: Aija Zamura, Aris Putenis, Sofija Gallo (NJ).

„Aktuālitates“: 1.: Aija Zamura, 2. : Māra Giga, 3.: Kārlis Kancāns, Aris Putenis

Geografija: 1. : Aija Zamura un 3.: Māra Giga, „Teicami“: Aris Putenis, Laila Lapiņa, Madelēna Miniāte, Kārlis Kancāns.

Valodas izpratne: 1.: Laura Spaniere (NJ), „Teicami“: Krista Lediņa, Aija Zamura, Māra Giga.

Latviešu valoda: 1.: Aija Zamura, 2. : Māra Giga, 3.: Jēkabs Hayes, Madelēna Miniāte, Aris Putenis, „Teicami“: Krista Lediņa, Kārlis Kancāns.

Latvijas vēsture: 1. : Māra Giga un 3.: Kārlis Kancāns, „Teicami“: Laila Lapiņa, Madelēna Miniāte, Aris Putenis, Jēkabs Hayes.

Domrakstam, skolnieki visvairāk izmeklēja aprakstīt tēmu „Mana vismīļākā vieta“, kur daudzi aprakstīja savas mājas, bet arī tikpat bieži Garezeru vai Nujorkas draudzes Katskila bērnu nometni - manāmas sirds vietas, kas apliecina, ka bērni bā pavadītās vasaras veidojušas viņu piederības sajūtu latviešu tautai un kultūrai - un varbūt iedziļinājušas bērnos pārliecību, ka ir vērts cīnīties ar latviešu skolas mājas darbiem, lai vasarā atkal varētu atgriezties latviešu centros!

Anita Bataraga, ALA Izglītības nozare

ALA apbalvotie 18. novembra sarīkojumā Jonkeros: Kārlis Kancāns, Jēkabs Hayes, Aris Putenis, Madelēna Miniāte, Māra Ģiga, Anita Bataraga, Laura Spanier, Aija Zāmure, Kārlis Roze, Laila Lapiņa, Sofija Gallo

Ko un kā raksta mūsu latviešu skolu skolnieki?

Māra Ģiga no Nudžersijas latviešu skolas izvēlējās šo tematu (vienu no trīs iespējamajiem) rakstu darbam 2011. gada ALA pārbaudījumā. Raksts ir tieši tāds, kā Māra to iesniedza, bez labojumiem, vai kādām mainām.

Māra ieguva pirmo vietu pārbaudījuma apmērā, un daļēja raksta darba nodaļas pirmo vietu ar Āri Puteni. Āra rakstu lasīsit nākamajās draudzes ziņās.

Anita Batarga, ALA Izglītības nozares vadītāja

Man mīļa vieta.

Kad kāds man prasa kas ir mana mīļākā vieta pasaulē, man nav ilgi jādomā par atbildi: Nujorkas draudzes nometne Katskiļu kalnos. Amerikāņi nesaprot kā nometne var būt kādam tik svarīga vieta, bet katrs latvietis kas ir bijis Katskiļu nometnē zin cik nozīmīga tā ir. Tā ir satikšanās vieta latviešiem: kur bērni iepazīstas viens ar otru, un vecāki redz draugus no bērnības. Man šī vieta ir īpaši nozīmīga jo mani vecvecāki palīdzēja uzbūvēt nometni, braucot katru nedēļas nogali no viņu mājas Nuarkā uz šo skaisto īpašumu kalnos. Mana vecmamma, Hedviga Bierne, uz ilgu laiku strādāja nometnes birojā. Abi mani vecāki jaunībā piedalījās nometnē kā nometnieki un vadītāji, un mans tēvs vada nometnes sporta svētkus katru gadu.

Nujorkas draudzes nometne nav tikai satikšanās vieta latviešiem. Nometnes daba ir ārkārtīgi skaista. Staigājot par pazīstamām takām mežā ir grūti nepievērst uzmanību uz staltiem kokiem un meža klusumu. Nometnes pļavās var vienmēr izkrieties līdz kamēr apņik. Šajā burvīgajā vietā var sajūsts tādu brīvību ko nevar iegūt jebkur citur.

Es pate arī uzaugu nometnē. Katru gadu ar ģimeni es braucu uz Katskiļu nometni svinēt Jāņus un Vecgada vakaru, un arī pa vasaras brīvlaiku kad es piedalos nometnē kā nometniece. Es šogad vairs nepiedalīšos nometnē, un sis mani pataisa ļoti bēdīgu. Tomēr, nometne ir mana mīļākā vieta pasaulē un es to vienmēr turēšu sirdī.

Māra Ģiga, Nudžersijas skolas absolvente

Pēcpusdiena ar rūķa pasakām

Pilnā Priedaines zālē jau radīja nojautu par gaidāmiem svētku priekiem Nudžersijas pamatskolas eglītē. Vienā malā visi skolēni sasēdās rindās, kamēr pretī skatuvei, kā parasts, vecāki un viesi. Skolēniem pretī, zāles kreisajā stūrī, greznojās kupla jo kuplas Ziemsvētku eglīte.

Pēc kopīgi nodziedāta „Jūs, bērniņi, nāciet,” māc. Saivars svētbrīdī apcerēja domu, ka Ziemsvētku dāvanu meklēšana un

Bērnu dārzs un pirmskola priecājas par pirmo sniegu

došana var rast raizes dāvinātājam, jo varbūt nav zināmi saņēmēja izmēri vai mīļākā krāsa. Gadījies, ka bērns vairāk rotaļājas ar kasti, kurā dāvana iesaiņota, nekā ar pašu dāvanu. Toties, mēs visi Ziemsvētkos esam jau saņēmuši vislabāko dāvanu - tādu, kas ir „one size fits all” - mūsu Pēstītāju Jēzu Kristu.

Ievadot skolas priekšnesumus, pārzine Linda Zālīte nolasīja daļu no Plūdoņa dzejoļa „Rūķīši un mežavecis,” kurā iet runa par oļektgariem vīriņiem, kam ir sprīdi gari uzači, baltas tāšu micītes un brūnas sūnu biksītes. Noskaidrojās, ka tie ir tie paši veiklie un darbīgie rūķi un, ka oļekts ir mērs no ģķšķa gala līdz elkonim. Uz skatuves veikli sakāpa pirmsskolnieki un

6. klase: Gustavs Teteris, Āris Goldschmidt, Markuss Berg, Lūkas VanSant, Kyle Byron

bērndārzieki un iztēloja pazīstamo Plūdoņa „Pirmais sniegs.” Pēc „pikošanās” rūķis aicināja bērnus istabā un piedāvāja pastāstīt dažās pasakas.

Pirmā klase sāka pasaku virkni ar stāstu par balto pupu pa kuru var uzkāpt debesīs. Sekoja jaunāko klašu nodziedāta tautas dziesma par balto pupu. Michael Byron dzidrā un drošā balss bija apbrīnojama, kad viņš kā teicējs pirmais nodziedāja katru pantu. Otrā klase iztēloja izvilkumus no Širmaņa pasakas par zaķi Krikumu, kas nebija vēl iemācījies baidīties. Līdz ar to viņš mežā izrunājās ar pašu Ziemsvētku vecīti un nosargāja ievainotu stirniņu līdz tā izveseļojās. Pasaku par lāci un peli rādīja trešā klase. Ceturtās klases muša, pelīte, zaķis, vilks un lācis salīda sildīties vecīša cimdīnā līdz gaiļa kikerīgū viņus sabaidīja un viņi izmuka mežā, tā stāstot pasaku ar to pašu nosaukumu. Uz skatuves pēkšņi radās ezers, ap kuru skrieties sacentās piektās klases vēzis un lapsa. Sestā klase tēloja pasaku par „Lapsu un zaķi”, kurā citi

8. klases dzīvnieki mēlojas pie abras

dzīvnieki centās palīdzēt zaķim atgūt savu tāšu būdiņu. Pasaku stāstīšana beidzās ar astotās klases „Dzīvnieki un abru taisītājs”. Visu skolēnu kopā nodziedātā „Kopā sanākšanas dziesma”, kuras vārdi „Šo pasaku Jums stāstīja, Gan dziedāja, gan rādīja Nu laiks ir visiem pulkā nākt, Laiks Ziemassvētkus svinēt sākt,” šķita ļoti piemērota beigām.

Kā gadījās, kā nē, tikko priekšnesumi beidzās, garā baltā mētelī ģērbies, Ziemsvētku vecītis klauvēja pie durvīm. Lai pilnīgi pārliecinātu Ziemsvētku vecīti, ka viņi ir cītīgi mācījušies, skolēni vēl deklamēja iemācītos dzejoļus un tautas dziesmas. Tad gan netrūka pa dāvanai katram bērniem, ieskaitot jaunākiem brāļiem, māsām un viesu bērniem.

Pa to laiku saimniece, Maira Grapps, ar palīdzēm bija saklājušas gardu mielasta galdu un nu aicināja viesus, vecākus, vecvecākus un skolēnus. Viesi varēja nesteidzoties pasēdēt, paciemoties un baudīt priekšsvētku draudzību.

K. Putene

2. klase pie Ziemsvētku vecīša: Elizabete Grigalinoviča-Leja, Linda Gulbe, Emīls Zālīte, Vilnis Jātnieks, Emīls Teteris

Ziemassvētku tirdziņš Salā

Kā jau katru gadu, Salas novada draudzes locekļi jau novembrī sāka gatavoties uz gadskārtejo Ziemas Svētku tirdziņu. Šogad darbu nekavēja parastie agrie ziemas sniega vētras. Piparkūkas kā parasti tika ceptas Rutas Lediņas plašā virtuvē. Draudzes skolas vecuma

meitenes kopā ar dažiem vecākās paaudzes meistarēm izcepa un pēc tam sapakoja kaudzēm saiņus pilnus ar šiem latviešu svētku gārdumiem. Šogad jaunākā talcīniece šešus mēnešu vecā Jūlianna Candela ieradas uz talku ar savu mammu Zaigu.

Piektdienas rītā, 2. decembrī, Salas baznīcas virtuvē uz desu talku ieradās miesnieka brigāde pilnā sastāvā. Desas izdevās labāk nekā jebkad pateicoties Lediņa ģimenes jaunai gaļas malšanas mašīnai. Ieņemot asamblejas rindā pierastās vietas, talcinieki šogad atrāk kā jebkad, sagatavoja šos garšīgos putrainu desu līkumus. Pēc padarītā darba, talcinieku saime pulcējās pie klāta pusdienu galda, kur baudīja dāmu komitejas priekšnieces Ilzes Beiniķes varīto garšīgo zupu ar piedevām.

Sestdienas rītā, lai pirms tirdziņa plašā Salas teritorija būtu tīra un sakopta, čaklais Valters Goldschmidts rīkoja tradicionālo lapu talku. Kaut vasarā lielle ozoli jauku ēnu sagādā Salas baznīcas parkam, rudenī šīs lapas dziļās kaudzēs klāja zālāju un no tām jātiek vaļā. Uz talku ieradās 16 novada čaklākie vīri un ātri paveica šo milzu darbu, ietaupot draudzei lielu naudu, ko citādi būtu jāizdod profesionāliem dārzniekiem.

Novada Ziemssvētku tirdziņu rīko pirmā svētdienā decembrī – šogad 4. decembrī. Dāmu komitejas dāmas visu nedēļu pašas savas mājas virtuvēs gatavo pīrādziņus, galertu, dzeltenmaizes un rupjmaizes kukuļus, Pārdeva arī sagatavotās piparkūkas un putraindesas. Pie Pegijas Klausas grāmatu galda varēja iegādāties latviskas dāvanas. Šogad bija izdevīgi iegādāties latviskas zelta rotas lietas vēl par veco zelta cenu. Tās pašas rotas lietas zeltā tagad pasūtīt maksā dubultkārtīgi.

Uz tirdziņu ieradās negaidīti liela publika. Dāmu komitejas cūku cepeša pusdienās visi galdi bija aizņemti. Ilze Beiniķe šogad izsūtīja latviski

Desu talka: Herberts Lediņš, Oļģerts Mastiņš, Jānis Reikmanis, Inga Lediņa, Ēriks Niedrītis, Aija Blumfelda un Ilze Beiniķe

nerunājām ģimenēm īpašus ielūgumus angļu valodā un atsaucība bija liela. Pēc garšīgām pusdienām, varēja baudīt Aleksandra kūkas, mājās ceptās tortes, ābolmaizītes, citronmaizītes un vēl daudz ko citu. Loteriju vadīja Girts Kundziņš. Bija daudz laimestu.

Diemžēl Salas novada Ziemssvētku kalendārs šogad šaurāks nekā agrāk. Iztrūka Longailendas Skolas bērnu eglīte jo skola skolnieku trūkuma dēļ izbeidza darbību. Ļoti žēl ka nebija iespējas noskatīties bērnu sagatavotos priekšnesumus un priecāties par tiem. Nebija arī Ziemssvētku koncerts ar simtām svečīšu gaismiņām pašā baznīcā.

Cerams kā nākošos Ziemssvētkos būs atkal jauni bērni Salas baznīcā. Bet latviešu Ziemssvētku gārdumu būs vēl arvien obligāti. Receptes tiek nogādātas jaunām rokām tā nodrošinājot šo skaistu svētku tradīciju.

Ēriks Niedrītis, MD

Ziemssvētku tirdziņa saime Salas baznīcas sabiedriskās telpās

Dzimšanas dienas janvāra mēnesī

1 Belte, Rasma	9 Gulbis, Erna	15 Sipins, Miervaldis	24 Kurens, Ervins
1 Eilands, Indulis	9 Liepins, Kristina	16 Berzina, Edija	24 Zimulis, Rita
1 Kuskis, Janis	9 Ziedins, Tatjana	16 Silins, Vera	25 Ciguzis, Aleksandra
1 Taube, Harijs	10 Biks, Agris	16 Sulcs, Liga	25 Nigals, Melita
2 Doks, Vija	10 Eikstrems, Livija	16 Van Valkenburg, Nicole	26 Ubelis, Ilze
2 Niedritis, Aina	10 Petrosovics, Elza	16 Zarins, Dzintra L.	27 Rumpitis, Olgerts
2 Rozens, Ieva	10 Silis, Guna	17 Erglis, Ausma	28 Cantwell, Venta K.
2 Veidis, Janis	11 Aivars, Peteris	17 Kristbergs, Kaira	28 Ence, Rasma
3 Klimanis, Vilnis	11 Biks, Ausma	19 Brigis, Janina	28 Majumdar, Zigurts
5 Dravnieks, Karlis	11 Brady, Ilse G.	19 Kundzins, Lara	28 Piper, Biruta
5 Israels, Aleksandrs	11 Grinvalds, Vija	19 Priede, Eriks	28 Robertella, Ieva
5 Kundzins, Girts	12 Avens, Voldemars	21 Lapins, Dagnija Spuntele	28 Wellner, Vaira
5 Ozols, Gunars	12 Erglis, Aija	22 Semba, Gunta	29 Jansons, Peteris
6 Briedis, Roberts A.	12 Kivulis, Karlis	23 Bungs, Janis	30 Cederbaums, Inese
7 Schnur, Maruta	13 Aivars, Ilze	23 Kalnins, Ilmars	30 Gaujenieks, Martins
8 Clouser, Sarma	13 Bibelnieks, Maris	23 Moricca, Inara	31 Zakis, Maris
8 Krievins, Haralds	13 Rasums, Mara	23 Tomlinson, Sandra	
9 Bungs, Janis A	13 Upmalis, Juris	24 Krastins, Livija	

Dzimšanas dienas februāra mēnesī

1 Kaljo, Gvido	6 Drava, Gaida	9 Arsons, Rasma	22 Eglitis, Lauris
2 Pelkaus, Janis	6 Lusi, Mara	9 Jurevics, Silvija	22 Zalite, Martins
3 Lismanis, Rasma	7 Bibelnieks, Anda	10 Batarags, Matiss	23 Goldschmidts, Dagnia
3 Preiss, Karlis	7 Ivanovs, Georgs	10 Mangulis, V. Richards	23 Mortensen, Inta
3 Sahagian, Aija	7 Jansons, Uldis	10 Niedritis, Eriks A.	23 Singletary, Daile
4 Ziverts, Manfreds	7 Vasers, Biruta	10 Rasums, Edvins	24 Glaznavs, Verners
5 Treimanis, Gil	8 Rosenberg, Ilga	11 Surmanis, Peteris	24 Lazda, Anna
		12 Cernoks, Ausma	24 Lezdkalns, Silvija
		12 Gebhardt, Marianna	24 Vitols, Janis
		12 Malins-Rivera, Arlene	25 Kruze, Janis Dzems
		12 Sturms, Elenora	25 Racibarskas, Marika
		13 Cace, Elga Marija	25 Skinkis, Maija
		13 Kundzins, Viesturs	26 Baumanis, Osvalds
		13 Reinholds, Elfride L.	26 Valdmanis, Anita
		14 Krumins, Velta	28 Darznieks, Ingrida
		14 Southard, Laila Liepins	28 Jansons, Ingrida
		14 Zmuidins, Roberts	28 Jansons, Anna
		15 Gallant, Ilze	28 Lakis, Mara
		15 Lejasbunde, Peteris	28 Lelkes, Lita
		15 Sombers, Diana	28 Van Valkenburg, Laura
		15 Surmane, Biruta	29 Aldzeris, Gunta
		16 Abens, Anna	29 Berzins, Ivars
		16 Lacis, Indulis	29 Cimbulis, Gunta
		17 Schulmeisters, Vizbulite	
		18 Kerno-Akerberga, Inta	Apsveicam janvāra un
		19 Dzilna, Ilmars	februāra jubilārus!
		19 Krumins, Tija	
		21 Gross, Janis	

Margietu Bušu Džamaikas novada Pļaujas svētkos
apsveic viņas 99. dzimšanas dienā

Svētības akti

Sēru vēstis

Jautrīte Saliņa piedzima 1924. gada 29. septembrī, Liepājā, Ferdinānda un Alīdes Košu ģimenē. Liepājas Čakstes pamatskolā un Jelgavas skolotāju institūtā bija pirmā skolniece un izcēlās ar klavierspēli. Institutā iepazinās ar Gunaru Saliņu un viņa radošo draugu pulku. Viņi salaulājās Jelgavas Annas baznīcas pastorātā 1944. gada 29. maijā. Pirms pusotra gada piedzīvoja savu 66. kāzu jubileju. Devās bēgļu gaitās kopā ar Jautrītes māti. Kā dīpīši ar citiem latviešiem pulcējās Augsburgas nometnē. Tur Jautrīte strādāja kā pamatskolas skolotāja. 1951. gadā devās uz ASV. Vispirms Jamestownā Ņujorkas štata rietumos, tad pārvācās uz Ņudžersiju. 1952. gadā piedzima Laris. Pārvācās uz Glenridzu, kur dzīvoja līdz Gunara nāvei. 1955. gadā piedzima Laila un 58. gadā Lalita. Jautrīte sāka mācīties tuvajā Upsalas koledžā. Ieguva Vācu valodas doktora grāda no Rutgers universitātes ar tezi par moderno Vācu romānistu Maksu Frišu. Līdz penzijas gadiem mācīja Elizabetes Kīna koledža. 62 gadu vecumā pieņēma agru pensijonēšanos. 50s un 60s gados Glenridžas māja bija regulāra Elles ķēķa rakstnieku, mūziķu un mākslinieku tikšanās vieta. Tad sākās Kultūras sakaru laiks, kur viņas mājās viesojās Latvijas ciemiņi mākslinieki. Dzīvoja līdz un atbalstīja bērnu un bērnu bērnu dzīves ceļus. Pēc Gunara pensijonēšanās viņš sāka slīgt Alzheimers miģlā. Bet kopā ar Jautrīti kā komanda patstāvīgi nodzīvoja līdz pat Gunara aiziešanai 2010. gadā. Jautrīte pārvācās uz Salas baznīcas pastorātu. Viņa šo laiku sauca par savu "epilogu". Pēdējās nedēļās pirms aiziešanas vēl pabeidza rediģēt izvilkumu no sava memuāra "Pagājušo paškirstot", kur stāsta par Elles ķēķa mākslinieku saimes sadzīvi. Jautrītei saslima ar ļaundabīgu audzēju krūtīs. Pakāpeniski novārga. Bērni kopā ar vedeklu, Noru, un mazdēlu Andreju viņu vaktēja. Mira mājās 27. augustā. Izvadīšana no Salas baznīcas 5. septembrī, māc. Saliņš.

Arturs Juzups piedzima Kaletu pagastā netālu no Liepājas 1922. gada 4. jūlijā, Jēkaba un Henriettas ģimenē. Septiņus gadus vēlāk ģimenei piebiedrojās brālis Alfreds. Liepājā apmeklēja pamatskolu un vidusskolu. Devās bēgļu gaitās. Apmetās Mēmingenes nometnē. 1950. gadā nonāca amerikāņu dienvidos – Kentuky. Tad pārvācās uz Ņujorku, kur no jauna satika Ritu Rudzīti, ar ko bija iepazinies Vācijā. Arturs un Rita salaulājās 1953. gada Ziemsvētku dienā. Vispirms dzīvoja Bronksā. Linda Rita piedzima 1957. gadā. 1958. gadā pārvācās uz māju, ko pats bija

uzcēlis Portvašingtonā. Kopā ar brāli Alfredu darbojās būvniecības pasākumā, „A+A sheetrock“. Ne tikai būvēja mājas citiem, bet arī uzbūvēja vairākas mājas, ko pats paturēja savā īpašumā, lai tās izīrētu. 1963. gadā piedzima Arturs Aldis. Juzupi iesaistījās Portvašingtonas latviešu sabiedrībā un tad jaunajā Salas baznīcas tapšanas darbā. Kamēr māc. Osvalds Gulbis bija dzīvs, Arturs Juzups darbojās Salas vīru komitejā. Pielika roku pie visām latviešu būvēšanas un labošanas talkām – kā Salas baznīcā, tā arī nometnē. Arturs un Rita Juzupi bija iesaistīti Salas latviešu skolas pasākumos, kad bērni tos apmeklēja. Juzupi bija laimīgi, ka bērni dzīvoja tiešā tuvumā un apveltīja ar mazbērniem, Melisu un Michael. Viņi arī bija laimīgi, ka dēls Arturs apprecēja Evitu, kas iekļāvās ģimenes saimē. Gaišais laiks mainījās, kad Linda saslima un aizgāja traģiskā nāvē 45 gadu vecumā. Arturs un Rita uzņēmās atbildību par mazbērnu audzināšanu un uzturēšanu. Mūža beigās bija Sands Point rehabilitācijas centrā. Mira 2011. gada 4. septembrī, Sands Point, Ņujorkā. Izvadīšana no Salas baznīcas 18. septembrī, māc. Saliņš.

Laimdota Zekunde piedzima saviem vecākiem Žanim un Teofilijai Jaunzemiem 1934. gada 17. septembrī Daugavpilī, kur viņa pavadīja bērnības gadus kopā ar savām māsām Melitu un Laimu. Otrais pasaules karš un bēgļu gaitas aizveda Jaunzemu ģimeni uz Vāciju. 1950os gados Jaunzemu ģimene ieceļoja Amerikā, vispirms Hickory, Ziemeļkarolinā, bet pēc nostrādātā darba līguma gada pārcēlās uz Ņudžersiju, kur dzīvoja Istoranzā, Ņuarkā un Irvingtonā. Laimdota piedalījās latviešu jaunatnes pulciņā „Trīs zvaigznes“. Viņa salaulājās ar Edgaru Zekundi un Dievs svētīja abus ar dēliem Ivaru un Ēriku. Laimdota bija aktīva draudzes Ņudžersijas novadā un Daugavas Vanagu kopā. Ģimene dzīvoja Nuarkā, bet pēc vīra nāves 1986. gadā Laimdota pārcēlās uz Toms River, kur strādāja kā kasiere Stop & Shop firmā līdz 2006. gadam, kad aizgāja pensijā. Pēdējos mēnešos Laimdotai iznāca cīnīties ar neārstējamu slimību, kas pamazām pieveica viņu. 2011. gada 6. novembrī Laimdota aizgāja mūžības ceļos. Šeit paliek viņas dēls Ivars ar sievu Maryann, dēls Ēriks ar sievu Kristen, māsa Melita Nīgals, māsa Laima Gruzdiņa un mazbērni Robert, Kristina, Kaitlyn un Kourtney. Laimdotu no Krowicki-McCracken bērnu nama Linden, NJ, uz Rosehill krematoriju izvadīja diakons Indriķis Kaņeps.

Viktors Zanders, dzimis 1920. gada 28. novembrī Rīgā, vecāki Hermans un Alvīne Zanderi, māsa Dzidra. Pēc skolas gaitām studējis jurisprudenci un franču un vācu valodas Latvijas universitātē, ko pabeidza 1943. gadā ar maģistra gradu. Viņš ieguva advokāta tiesības 1944. Gadā un bija studentu korporācijas Beveronijas loceklis. Vācijā ģimene pēc kara izkļuva no Berlīnes un dzīvoja Libekas DP nometnēs. Viktors iestājās Hamburgas universitātē, lai iegūtu doktora gradu jurisprudencē, iesniedza savu disertāciju un tika pieņemts Apvienoto Nāciju darbā Libekā, bet vēlāk strādāja angļu okupācijas iestādēs, kas sījāja bēgļus ar nolūku dot tiem iespēju izceļot uz Ameriku, Austrāliju un citām patvēruma zemēm. Zanderi ieceļoja Amerikā 1950. gadā un apmetās Nutley, NJ, kur Viktors 1950. gadā salaulājās ar Gloriju Gulbi. Dievs abus svētīja ar trīs bērniem –

Karinu, Selgu un Pēteri. Ņuarkā Viktors strādāja graphic engineering and design nozarē. 1979. gadā Viktors devās otrās laulībās ar Dzidru Pīlēģi, kurai bija trīs bērni – Kārlis, Gunta un Daina. Ģimene dzīvoja Edisonā, NJ. Viktors aktīvi piedalījās latviešu sabiedriskos pasākumos un dalījās stāstos par savu latvisko mantojumu kā arī atmiņās par saviem ceļojumiem un pieredzi tenisā, ledus hokejā un peldēšanā. Viņš baudīja operas un klasisko mūziku un mācēja piecas valodas – latviešu, vācu, angļu, franču un latīņu. Viktors mira 2011. gada 14. novembrī. Šeit paliek viņa sieva Dzidra, bērni Karina, Selga un Pēteris, pabērni Kārlis, Gunta un Daina. 21. novembrī viņu pēdējā gaitā Rosedale kapsētā, Orange, NJ, izvadīja diakons Indriķis Kaņeps.

Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes gada sapulce 2012. gadā

svētdien, 12. februārī plkst. 11:00, draudzes Jonkeru baznīcas telpās

Dievkalpojums ar Svēto vakarēdienu, plkst. 11:00
māc. L. Saliņš, māc. J. Saivars, diak. I. Kaņeps

Sapulci vadīs draudzes priekšnieks Andrejs Lazda ar šādu darba kārtību:

1. Sapulces vadības konstruēšanās
2. Ziņojumi par draudzes garīgo darbību
3. Draudzes saimniecība un 2011. gada pārskats
  - a) Draudzes priekšnieka ziņojums
  - b) Kases pārskats un bilance
  - c) Revīzijas komisijas ziņojums
  - d) Pārskatu pieņemšana
4. Rezerves kapitāla papildināšana no Nākotnes fonda
5. 2012. gada
  - a) Draudzes budžets
  - b) Lauku īpašuma budžets
6. Darbības nozares
7. Amatpersonu un delegātu vēlēšanas
8. Ziņojumi, priekšlikumi, ierosinājumi

Ziemeļu novada dāmu komitejas cienasts.

Saņemiet Baznīcas Ziņas elektroniski. Saņemiet tās ātrāk un fotogrāfijas būs krāsās, kā arī ietaupīsiet draudzei pasta un drukāšanas izdevumus! Lūdzu piesakāties rakstot uz kanceleja@nydraudze.org.

Dievkalpojumu un notikumu kalendārs

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Janvāris – 2012				
Svētd. 1.	Nav dievkalpojuma	10:00 Jaungada diena, ar dievgaldu, Saivars		
Sestd. 7.			9:45 Springfildā, skolas dievkalpojums, Saivars	
Svētd. 8.	10:30 Zvaigznes diena Saliņš, ar dievgaldu, seko novada eglīte*	10:00 Zvaigznes diena, Saivars		
Sestd. 14.				14:00 Seafarer's, Saliņš, ar dievgaldu, seko novada info. sapulce
Svētd. 15.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko novada info. sapulce		
Svētd. 22.	10:30 Saliņš, novada info. sapulce	10:00 Saivars		
Sestd. 28.			9:45 Springfildā, Saivars, seko novada info. sapulce	
Svētd. 29.	nav dievkalpojuma	10:00 Saliņš, seko Kultūras Dienas**		
Februāris – 2012				
Svētd. 5.	10:30 Saliņš	10:00 Saivars (pēc-pusdienā Superbowl)***		
Svētd. 12.	nav dievkalpojuma	11:00 ar dievgaldu, seko Draudzes gada sapulce		
Sestd. 18.				14:00 Seafarer's, Saliņš
Svētd. 19.	10:30 Saliņš****	10:00 Saivars		
Svētd. 26.	10:30 Saliņš	11:00 Saivars, seko skautu sarīkojums		

*8. janvāra Salas dievkalpojumam seko novada eglīte ar groziņa pusdienām un Voldemāra Avena dzejas lasīšana no jaunās grāmatas.

Ceturtdien, 12. janvārī, Ņudžersijas mājas dievkalpojums 12:00, māc. Juris Saivars, Annas Lagzdiņas mājās.

**Svētdien, 29. janvārī, pēc dievkalpojuma, Jonkeru baznīcā būs piemiņas sarīkojums dzejniekam Gunaram Saliņam un sievai, literatūrzinātniecei Dr. Jautrītei Saliņai. Programmu papildinās ar mūzikas priekšnesumiem, kas saistās ar Gunara Saliņa dzeju – un fotoattēliem. Programmu vadīs un izpildīs mācītājs Laris Saliņš, dziedātāja Laila Saliņa, un flautiste un psihoterapeite Lalita Saliņa.

***Svētdien, 5. februārī, sākot pēc pulksten 16:00 - Super Bowl XLIV Party, Jonkeru baznīcā. Ieeja \$20 (bērniem zem 16 gadiem: brīva), kas ieskaita maltīti. Atlikums par labu Draudzes Ziemeļu novada darbam un Jonkeru baznīcas uzturēšanai. Visi laipni aicināti.

12. februāra Jonkeru dievkalpojumam seko Draudzes gada sapulce. Skat darba kārtību 10. lpp.

****19. februāri Salas dievkalpojumam seko Kredīta sabiedrības pilnsapulce.

2012. gada vasaras nometnes kalendārs - (Nometne sākās nedēļu vēlāk Dziesmu svētku dēļ.)

1. periods: no 8. jūlija - 22. jūlijam

2. periods: no 22. jūlija - 4. augustam

Valodas nometne: no 5. augusta - 18. augustam

Senču nometne: no 12. augusta - 18. augustam

Īkšķīšu A nedēļa: no 8. - 14. jūlijam

Īkšķīšu B nedēļa: no 15. - 21. jūlijam

Īkšķīšu C nedēļa: no 22. jūlija - 28. jūlijam

Īkšķīšu D nedēļa: no 29. jūlija - 4. augustam

Valodas Īkšķīši: no 5. augusta - 11. augustam

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

GARĪGIE DARBINIEKI

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: lsalins@nydraudze.org cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 914-423-0524
527 Riverdale Ave - 6S, Yonkers NY 10705-3588
e-pasts: jsaivars@nydraudze.org cell 917-509-3464

Diakons Indriķis Kaņeps 973-948-6846
76 Struble Rd, Sandyston NJ 07826
e-pasts: ikaneps@nydraudze.org

KANCELEJA

4 Riga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org
Runas stundas: trešdienās plkst 12 dienā - 6 vakarā,
citās reizēs atstāt ziņu, atzvanīs pēc pirmās iespējas.

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp,
Elka Park NY 12427 518-589-6055
Atpūtas nams, pārz J. Briģis 518-589-9932

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705
Parasti katru svētdienu pl. 10 un vēl citās reizēs.

Longailendā, draudzes baznīcā 631-491-1481
4 Riga Lane, Melville NY 11747
Parasti katru svētdienu pl.10:30 un vēl citās reizēs.

Džamaikā, First United Methodist Church,
162-10 Highland Ave, Jamaica NY 11432
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs

Ņudžersijā, Holy Trinity Luth Church 201-678-1484
153 Glenwood Ave, East Orange NJ 07017
vai Holy Cross Lutheran Church,
639 Mountain Ave, Springfield, NJ 07081
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Manhatenā Seafarers & International House,
123 East 15th Street New York, NY 10003

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestd. pl 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Longailendā, svētdienās reizi mēnesī pirms
dievkalpojuma Salas baznīcā.

Ņudžersijā, sestd. 9:45-2:00 Holy Cross Lutheran
Church, 639 Mountain Ave, Springfield, NJ 07081

Broklīnas skola, sestd. Brooklyn Free School,
372 Clinton Ave, Brooklyn, NY 11238

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York
4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

